

1425.

Z Těšínska.

Jsou již lu-dě na tom svě-tě, ja-ko fi-ga na stromě,
je-den dru-hé - mu šmajchluje, a ji-náč my - slí so - bě;

pěkně se ti za-ka - zu - je, a jak od te-be o - dej-dě,
pří-te - lič - kem tě jme - nu - je,

bláznem tě ko - ru - nu - je.

Jsou již lidé na tom světě
jako figa na stromě,
jeden druhému šmajchluje
a jináč myslí sobě;
pěkně se ti zakazuje,
přítelíčkem tě jmenuje.
a jak od tebe odejdě,
bláznem tě korunuje.

Jsou již lidé na tom světě
jako figa na stromě,
jeden druhému šmajchluje
a jináč myslí sobě;
kdybys viděl srdce jeho,
utíkal bys pryč od něho,
bo on ti mnoho vinšuje,
ale málo dobrého.

Jsou též ludie na tom světě
jako figa na stromě,
jeden druhému šmajchluje
a jináč myslí sobě;
lahodně on mluviť budě,
a něco sám mu pochlebne,
však jeho slovo lahodné
v kratkém čase uhlidne.

VII. Parodie.

1426.

Z Klobouk u B.

Na panské ho-li - ci za - bi - li sle - pi - ci, žád-né ne - ví

ja - ká be - la, žád-né ne - ví, ja - ká be - la.